

Jeg elsker de grønne lunde

Tekst: Johannes Helms, 1873

Melodi: Albert Møller, omkring 1876

Jeg elsker de grønne lunde
med tonernes vuggende fald,
jeg elsker de blanke sunde
med sejlerens tusindtal.

Jeg elsker hver dal, hver banke,
med kornets bølgende flugt,
hvor flittige hænder sanke
af arbejdets gyldne frugt.

Jeg elsker de brede sletter
i sollysets sommerpragt,
i vinterens stjernenætter
bag snetæppets juledragt.

Mig fryder din ros, din ære,
mig knuger din sorg, dit savn,
hver glans, hver plet vil jeg bære,
som falder på Danmarks navn.

Thi du er mig fader og moder,
så synges fra strand til strand,
langt mer end søster og broder,
thi du er mit fædreland.

Forstummed hver røst i skoven,
og falmed hver gylden frugt,
faldt nat over mark og voven,
jeg fandt det dog lige smukt.

Om alle de drømme bristed,
du har fra din ungdom drømt,
om trængsel og nød du fristed,
jeg elsked dig dobbelt ømt.

Men end er der sang i skoven,
højt bølger det røde flag,

end er der en Gud for oven,
der råder for Danmarks sag.